

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207277
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119207277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: D. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.. V.. O. XX, XXX XX M., proti žalovanému: Vlastníci bytov a nebytových priestorov vzťahujúcich sa k bytovému domu v M. na ulici X.. V.. O., v zastúpení: Bytové družstvo Prešov, IČO: 00 173 665, so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, právne zastúpený: JUDr. Daniel Boľanovský, so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, o určenie neplatnosti hlasovania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 11.11.2019, č. k. 9C/16/2019-37, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, rozhodol, cit.:

I. „Žalobu zamieta.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa rozhodnutia súdu I. inštancie o výške týchto trov.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 9 ods. 8, § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 15.04.2019 domáhal určenia neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X.. gen. O. č. XX - XX, ktoré sa konalo dňa 06. - 07.03.2019 z dôvodu nespokojnosti žalobcu s výsledkom hlasovania. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v dňoch 06.-07.03.2019 sa uskutočnilo hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X.. gen. O. XX - XX. Žalobca sa preukázateľne dňa 11.03.2019 dozvedel o výsledku hlasovania. Žalobu podal na poštovú prepravu dňa 09.04.2019, ktorá došla na súd dňa 15.04.2019, t. j. po márnom uplynutí zákonnej lehoty. Vzhľadom na nižšie uvedený právny názor z dôvodu zániku práva žalobcu, považoval súd akékoľvek ďalšie dokazovanie za nadbytočné, a preto dôkazné návrhy žalobcu zamietol. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 14a ods. 8 veta prvá zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého „prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo

zaniká“. Ak sa žalobca o výsledku hlasovania preukázateľne dozvedel dňa 11.03.2019, žalobu bolo potrebné doručiť na súd najneskôr dňa 10.04.2019 (streda). Pretože žaloba bola doručená až dňa 15.04.2019, bola podaná oneskorene a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Uviedol, že sa cíti byť postupom súdu poškodený na svojich právach, preto súbežne s podnetom o preverenie celého postupu štátnych orgánov SR voči jeho osobe vo všetkých konaniach týkajúcich sa predmetnej právnej veci, obracia sa aj na všetky európske a svetové inštitúcie zaoberajúce sa dohliadaním nad spravodlivosťou súdnych konaní. Súd prvej inštancie hrubo porušil dikciu zákona a svoje rozhodnutie nepodložil žiadnym zákonom, čo je v právnom štáte neprípustné. Má za to, že súd konal úmyselne tak, aby poškodil žalobcu. Žaloba bola podaná včas na poštový podnik podľa § 107 a § 121 CSP, a preto nedošlo k porušeniu jeho práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe uvedených skutočností žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, resp. návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu a žalovaných zaviazal na zaplatenie trov konania žalobcovi. Zároveň žiadal, aby sudca súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodoval, bol vylúčený z celého konania.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 02.01.2020 navrhol, aby odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správnym skutkovým zisteniam. Zároveň prejednávajúcu vec správne právne posúdil. V priebehu odvolacieho konania žalobca nepredložil žiaden dôvodný argument, ktorý by mal súvis s prejednávanou vecou do tej miery, aby bol spôsobilý priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

10. Ako vyplýva zo skutkového vymedzenia návrhu na začatie konania žalobca sa dňa 06. 03. 2019 zúčastnil schôdze, na ktorej prebehlo hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ul. X.. V.. O. XX - XX ohľadom otázky schválenia spôsobu zabezpečenia finančných prostriedkov prostredníctvom úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Týkala sa súhlasu s realizáciou obnovy bytového domu, t. j. rozsahu, podania žiadosti o úver s maximálnou výškou úveru, spôsobu zabezpečenia úveru a splnomocnenia správcu k vybavovaniu a podpisovaniu úveru. Dňa 11. 03. 2019 sa žalobca vo vstupnej časti bytového domu oboznámil s výsledkom hlasovania. V súdnej veci žalobca predložil „Výsledok z písomného hlasovania zo dňa 06. - 07. 03. 2019“ (č. I. XX), z ktorého vyplýva, že hlasovanie bolo prijaté a za hlasovalo 71,25 % vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalobca sám potvrdil, že sa o výsledku hlasovania dozvedel 11. 03. 2019, žalobu podal na poštovú prepravu 09. 04. 2019 a táto došla na súd dňa 15. 04. 2019. Vzhľadom na hmotnoprávny charakter lehoty na podanie žaloby na súd, súd prvej inštancie správne uzavrel, že je rozhodujúce, kedy došla žaloba na súd a nie kedy bola odoslaná na poštovú prepravu. Ak sa žalobca o výsledku hlasovania dozvedel 11. 03. 2019, v zmysle ust. § 14a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníkoch bytov a nebytových priestorov, žalobu bolo potrebné na súd doručiť do 30 dní od hlasovania, t. j. do dňa 10. 04. 2019 (streda). Ak žalobca žalobu doručil na súd až dňa 15. 04. 2019, stalo sa tak po uplynutí zákonnej lehoty. Preto súd prvej

inštancie správne uzavrel, že žalobca uplatnil svoje právo po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 14a ods. 8 veta prvá zákona o vlastníctve bytov.

11. Pre posúdenie odvolacích dôvodov žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti, ako aj svojvoľnosti, teda arbitrárnosti citovaného napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že toto rozhodnutie netrpí žiadnou vadou, pre ktorú je rozhodnutie nezrozumiteľné, nekoherentné, neodôvodnené. Naopak napadnuté rozhodnutie je konzistentné a v odôvodnení rozsudku výrok rozhodnutia je jasne uvedený a právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepovažoval odvolací súd za arbitrárne a svojvoľné, ako bolo namietané v odvolaní, nebol plynúci z neho nesúlad právnych záverov z vykonaných dokazovaní, taktiež nedošlo k odklonu od ustálenej judikatúry, či k nerešpektovaniu kogentných právnych noriem. Zároveň hodnotenie dôkazov vyplýva z racionálneho základu, preto možno všetky tieto odvolacie námietky žalobcu považovať za nedôvodné.

12. Z obsahu odvolania vyplývajú námietky týkajúce sa odňatia práva na spravodlivý proces. Zo samotného odvolania však nemožno zistiť, konkrétne ktoré skutkové závery, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, by nemali byť založené na dôkazoch, ktoré súd prvej inštancie neoboznámil. Z tohto dôvodu považuje odvolací súd takúto a takto formulovanú odvolaciu námietku za nepreskúmateľnú a tým aj nedôvodnú.

13. U ostatných odvolacích námietok vo vzťahu k zamietnutiu žaloby, odvolací súd poukazuje, že jedná sa o opakované argumenty, ktoré boli vznášané už v konaní pred súdom prvej inštancie, a na ktoré súd prvej inštancie poskytol presvedčivú, zrozumiteľnú, logickú argumentáciu, s ktorou sa dôsledne vypořiadal. Preto nie je dôvodné a nutné dodávať k týmto veciam ďalšie skutočnosti zo strany odvolacieho súdu, ktorý sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie.

14. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok žalobcu vo vzťahu k zamietnutiu žaloby, odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, pričom je dôvodné v tejto súvislosti poukázať aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 03.05.2012, sp. zn. IV. ÚS 230/2012, podľa ktorého: „Krajský súd sa tiež stotožnil s právnym názorom okresného súdu o hmotnoprávnej povahe 3-mesačnej lehoty ustanovenej v § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov. Pri hodnotení toho, či sťažovatelia uplatnili svoje právo na vyhlásenie zápisnice zo schôdze konanej 29. júna 2009 za neplatnú, vychádzal zo zistenia, že návrh podali sťažovatelia na poštovú prepravu 28. septembra 2009, a tiež zo zistenia, že návrh došiel na okresný súd 30. septembra 2009. Pre záver o zachovaní lehoty podľa § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov je rozhodujúce, kedy došiel návrh na súd, čo v tomto prípade je 30. september 2009, preto dospel k záveru, že sťažovatelia uplatnili svoje právo po uplynutí prekluzívnej 3-mesačnej lehoty podľa § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov. Z tohto dôvodu nemohol krajský súd a ani okresný súd preskúmať námietky sťažovateľov týkajúce sa zvolávania schôdze a samotného hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov. Ústavný súd konštatuje, že závery krajského súdu sú dostatočne odôvodnené, nemajú znaky arbitrárnosti, teda svojvôle, sú logické a vyplývajú z relevantných skutkových zistení, je možné k nim dospieť aplikáciou a výkladom príslušných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a Občianskeho zákonníka.“

15. V preskúmvanej veci, lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov je hmotnoprávnou lehotou, nie procesnoprávnou, preto je nevyhnutné, aby takáto žaloba bola na súde doručená v lehote určenej podľa zákona č. 182/1993, uvedená v tomto zákone v ust. § 14a ods. 8, účinného v rozhodnom období, teda do 30 dní, odkedy sa prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru mohol dozvedieť o výsledku hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V konaní nebolo sporné, že žalobca sa o výsledku hlasovania dozvedel dňa 11.03.2019, a preto mal žalobu podať na súde najneskôr do 10.04.2019 (streda). Žaloba žalobcu bola na súd doručená až dňa 15.04.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola na súde podaná po uplynutí prekluzívnej 30-dňovej lehoty na jej podanie, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

16. Pokiaľ žalobca v odvolaní žiada, aby sudca, ktorý vo veci rozhodoval na súde prvej inštancie bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, k tomu odvolací súd uvádza, že samotné napádanie postupu súdu prvej inštancie žalobcom v podanom odvolaní stráca akékoľvek opodstatnenie, a to vzhľadom na ust. § 53 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku

zaujatosti neprihliada a v tomto prípade vec nadriadenému súdu nepredkladá. Z tohto dôvodu touto skutočnosťou sa ani odvolací súd v prípadnom druhoінштанčnom rozhodnutí nie je povinný zaoberať. Z obsahu samotnej námietky zaujatosti, ako aj zo skutočností tvrdených v podanom odvolaní je zrejmé, že tieto sa týkajú iba postupu sudcu pri jeho rozhodovacej činnosti, pričom zároveň možno konštatovať, že nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by naznačovala akékoľvek porušenia práva na spravodlivý proces na strane žalobcu.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny, vrátane správneho výroku o trovách konania, potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).